

IV. kötet.

Budapest, 1889. május 5-én.

18. szám.

Bosszantó félreértés.

Andor. Beszéltem a mamával, s birom ő nagysága beleegyezését.

Irma (magában). Valahára! Tehát mégis szeret! (Andorhoz). De olyan biztos ön benne, hogy én is beleegyezem?

Andor. Oh, ismerem én a nőket!

Irma. Igen? No hát csak azért is kosarat adok.

Andor. Pedig kellemesen töltöttük volna a délutánt.

Irma. Micsoda délutánt?

Andor. Hát a holnapra tervezett majálison, melyre a mama megígérte, hogy eljönnek.

Mikor Urambátyám majd megveszett.*

— Igaz történet. —

A mi — hajdan — privilégiált nemes kún városunk közházának zöldre festett kapuja mellett, egy lombos ákáczfának árnyékában, a kapufélnél levő kerítés falának támasztva nyújtózkodik a kanadai jegenyéből fűrészelt szakálszárító pad.

Állukat minden szombati napon beretváló redemptus polgártársaink azért nevezték el e padot szakálszárítónak, mert ezen privilégiált közösségben lakó, szakált viselő birtokos intelligencia e padon üldögélve, vagy előtte ácsorogva, szokta megvitatni a belügyi és külügyi politikát; változatossá tévén ezen szószaporító vitatkozást közbetoldott helybeli emberszólással.

Tessék szives tudomásul venni, hogy az elmondandó dolog még az özönviz előtt, tehát a negyvenes évek elején történt.

Már akkor divatos lett ez a kifejezés: «közvélemény»; s a mi intelligenciánk, haladva a korrallal, ezen kanadai jegenyéből fűrészelt padot nevezte: a közvélemény padjának. Arra, hogy e nevet megérdemelje, elég nyilvános helyen állott akkor is; ott áll, — vagy jobban mondva nyújtózik — most is; átellenben van vele a piac, hova szépségökről híres kaczkias kún menyecskék, fehérdudoros ingvállas karjaikon pirosántlikásfülü fonott kosárrakkal szoktak egy kis tereferére felnézni és ártatlan kaczersággal pergetik jobb kezük mutató újján a kiskapu-

* Mutatvány Kisérinek, a napokban megjelent «Jó kedvem-ből» című beszély-gyűjteményéből.

kulesot, mely pantomimika ártikulált beszédre fordítva azt is jelentheti : nincs otthon az *embör*.

Egyik-másik nemzetös vagy tekintetös úr beleúnva a politika rejtekiókjainak nyitogatásába, egy kis somfordálás után eloson egy-egy biztosan nyitó kules után. Hiszen, kivált hetivásárkor, annyi szakálás úr szokott ott lebzselni, hogy ha egy-kettő eltűnik is közülök, azt észre se lehet venni ; de a közvélemény e tekintetben szentesítette is azt a tiszteletreméltó axiómát : «ha engem nem hánytorgat senki, én se hánytorgatok senkit!» Méltóztassanak elhinni, hogy ezen *elv* nagyon fontos szerepet játszik a társadalmi rend fentartásában.

hallgatóközönséget, és hogy kiengesztelje a duzzogókat, néha a saját gyöngeségeit is csak olyan csipős mártásban találta föl, mint a másokét. Példa rá a következő történet, melynek előadását bízzuk ő rá magára.

— Én azt mondom az uraknak, hogy nem is okos ember, a ki nem hipokhondrikus. Engem már csak okos embernek tartanak az urak, kivált szemtől szembe, s én nem röstellem bevallani, hogy hipokhondrikus vagyok ; az urak is azok, csakhogy tagadják ; pedig kár, mert az okos embernek való nyavalya.

Hallgassák meg, mi történt velem, mikor egyszer a többek közt Hegyesre utaztam forspont alkalmatosságon.

No de bármennyien távozzanak is el a szakálszárító padról és környékéről : mégis annyi ott néha a szakálás, kaputrákos, mint az eresztéshez készülő kaptár száján a rajzani akaró méh. Ezért mondta a mostani alkotmányos időben egy, a városi képviselőtestületbe pártszempontból be nem választott polgártárs : bizony kicsiny ez a méhkas, — t. i. a városház — ilyen csapat herének!

Ezen nevezetes pad volt színhelye urambátyám elbeszéléseinek, melyek folytonos derűtségben tartották a publikum azon részét, mely a közbeszűrt kaján szatirákat nem vette magára ; a ki ezekből kikapta a maga részét, az dörmögve eloldalgott, a többiek pedig, míg rájuk is nem került a sor, nagyokat nevettek az elfüstöltek rovására.

De, hogy urambátyám, kinek az anekdótamondás volt legnagyobb élvezete, teljesen el ne vadítsa magától a

A magam csézája elé volt négy vakaratlan bogáncsos farku mokány ló fogva. A két elsőt, a csáson ülve kötőfékszáron hajtotta a gazdája, a mokány görhes hátára alkalmazván kétrét hajtott subáját kommoditás czéljából.

Szokásom szerint, velem volt az a messzehordó Sollingen-féle dupla puskám, meg az a híres Tirász nevű vizslám. Nem volt olyan puska, de még olyan kutya se a két víz között! Hiszen a Tirász olyan okos volt, hogy B.-re tanácsbelinek kérték tőlem. Hijába nevetnek az urak : ez *faktum*, mert abban az időben még az a nemes község a Tirászéhoz hasonló nevelésű bennszülött polgártárral nem dicsekedhetett, mivel az egész községben még csak nem is konyított senki a német szóhoz ; Tirász pedig egész dresszuráját ezen a művelt nyelven szerezvén, anyanyelv-ként értette.

A mint ilyen megyei tisztviselőhöz illő parádéval por-

verő poroszkálásban koczogtunk, egy kicsit elmorfondiroztam.

Egyszerre iszonyú csaholás, visítás, vonyítás térít magamhoz; hát uramfia! mit látok!?

Képzeljék az urak: a szegény Tirászt valami természeti gyöngeség kényszerítette suttyomban leszökni a kocsiról. Éppen az országút mellett legeltetett egy akasztófára való juhász, — valamennyi juhász, már eo ipso, mert juhász, akasztófára való, — no hát, ennek az akasztófára való gazembernek mind a nyolcz komondora neki esett a Tirásznak, marták, hentergették, visitoztatták. Kapom ám a Sollingent, közé durrantok a kutyagombolyagnak; lehettek vagy kétszáz lépésre, de három ott maradt. Szegény Tirász ölében hozta a hátulját! Úgy kellett a kocsiba felsegítenem. Szűkölt, nyivákoltszegénypára, hol sebeit, hol meg simogató kezemet nyalogatta.

A kihallgatás nélkül akasztófára való juhász a lövés előtt dehogy szólt volna a kutyáinak; hanem bezzeg szaladt most, hívta őket vissza. Már épen szidni akartam, mikor kalaplevéve és nagy alázatosan ezt mondja:

— Köszönöm, tekintetes uram, hogy agyon tetszett lüni, mert egy veszett volt köztük.

— Hah, az antikhrészthomáthiádat, az én vizslámat is megmarta!... Hüttik, Tirász!... Kuss!... Ne nyalogass!... Legdik!... Megállj, akasztófára való!... Kuss, Tirász!... Hüttik!...

— No, meg is veszedik az kilenczed napra!

— Aló mars hinunter! Rugom le a Tirászt a kocsiról, kapom a puskát: durr, lövöm maustodt!

— Jobb is volt agyonlüni. De tekintetes uram is sieszön ám a veszött doktorhó, mer láttam, hogy nyalogatta a kezit; abbú pedig nem jó lösz!

— Hüh, az antikhrészthomáthiáját! Hajts, hajts!! Se ostort, se lovat ne kimélj!!... Dupla borralaló!... Még rajtam is kiüt! Már is kapkodhatnékom van!... Hajts, mert belétek duplázok!

Erre a biztatásra a két forspontos — csihepuhé — dolgozta kétoldalról az ostornyéllal a mokányokat, s azok úgy megrántották a csézát, hogy a kalap kiesett a fejemből. Odase neki!! Hajts!! Ekkor meg a lovon ülő alól a nagy heppögő kalopérozásban, kiesett a suba. Meg akart állni, hogy fölvegye. — Meg ne állj, mert lelőlek!

— De kéröm, a subám?!

— Mi az ára?

— Negyven váltóforint!

— Megadom, megadom, csak hajts!

Nekilódultunk megint; de én egészen odalettem. A nap égette, sütötte kalaptalan fejemet, torkom kiszáradt a kiabálásban, zúgott a fülem, lüktetett az agyvelóm, kékzöld-vörös karikakathánytaszemem.

— Uram isten, könyörülj rajtam! Hajts!!

A mint egy útszéli pocsolya mellett elhaladva megcsillant előttem a viz, majd elkaffantottam magamat.

— Uram isten, könyörülj rajtam! Hajts!!

Végre valahára beértünk a városba.

— Egyenesen a megyei doktorhoz hajts! Az jó barátom, sógorom is, tudományos ember is, talán majd tud rajtam segíteni!

Úgy ki voltam kelve az ábrázatomból, hogy a mint meglátott, ijedten elkiáltotta magát:

— Azistenért, mi lelte kendet?!

— Közel ne jöjjön kend hozzám, mert megmarom!

— Csak nem veszett meg kend?

— Még tán nem; de mindjárt, ha csak kend, édes kedves sógorom, nem segít rajtam! — Oh, jaj! — Oda vagyok. — Végem van! — Brr!... Kaff!... Hakk!... Láthatja kend, már kezdődik!

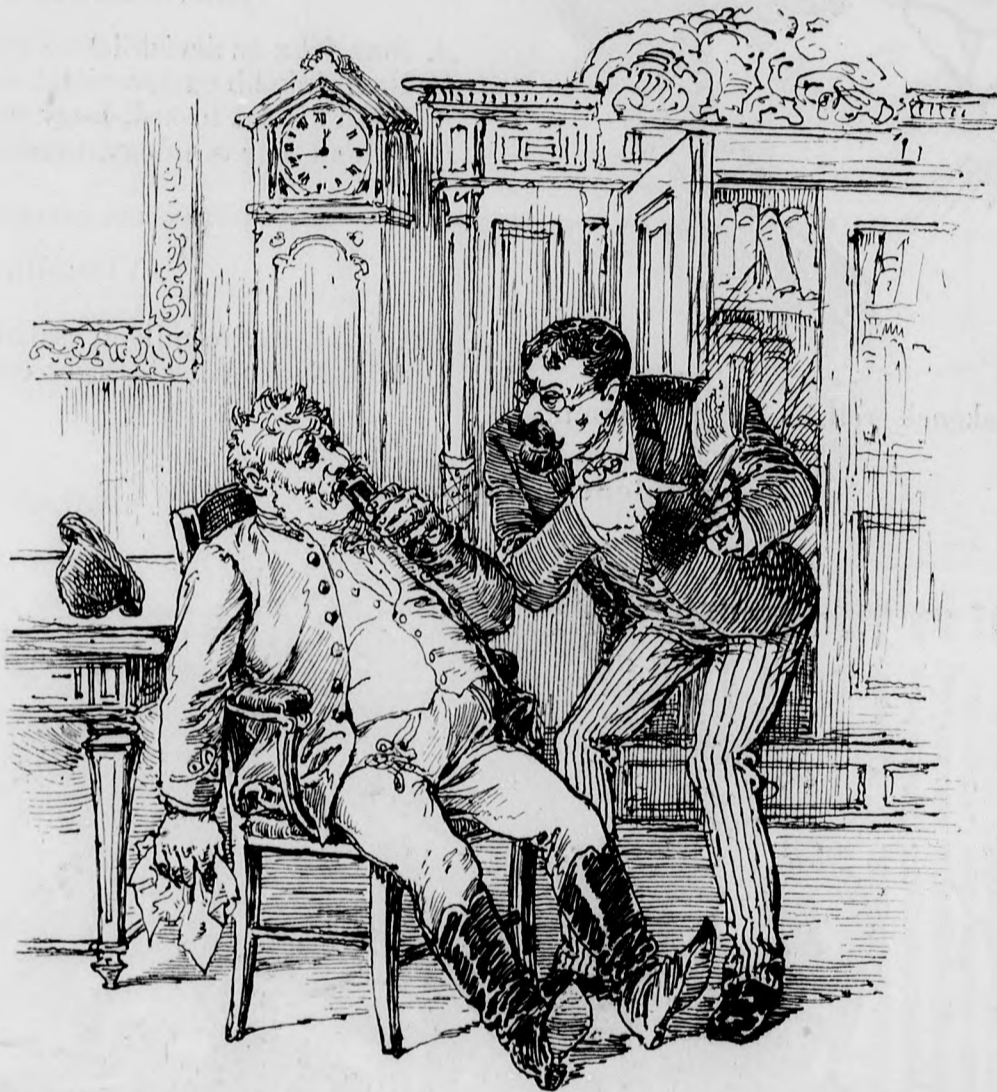
— No, nem kell bolondozni! Hát mi baj?

Elmondtam neki, hogy jártam.

Megtapogatta a pulzusomat, az almáriomból egy üveget vett ki.

— No, csak csillapodjék kend! Magam megyek a patikába orvosságot csináltatni. Várjon kend rám itt!

Mig a kalapját, pálcáját szedte-vette, mindig beszélt. Látszott rajta, hogy ő is meg van ijedve. (Vége köv.)

Bizalmasabb néven.

A mama síró gyermekének csitítására egy gummi

elasticumból való pojáczát a következő szavakkal ad át a vidékről csak az imént felkerült pesztonkának:

— Te Juliska, ha az a gyermek sírni talál, mutasd meg neki ezt a gummi lásztit!

Pesztonka (a síró gyermekhez). Itt a Gumi Laczi, a Gumi Laczi!

Mama. Mit beszélsz te ennek a gyermeknek?

Pesztonka (zavartan). Nagysága kezit esókolom, hiszen tudom én, hogy azt *Gumi Lászlónak* hívják; de hát én is csak Laczinak mondtam, mint a nagysága.

Márcziusi párbeszéd.

A. Nem félsz az árvíztől?

B. Nem, inkább az árveréstől.

A. Hát te is azt hiszed, hogy nem lesz árvíz?

B. Nekem már mindegy, mert én — anélkül is úszom.

Vizsgán.

Tanár. II. Endre milyen családból való volt?

Tanuló. Nagyon tisztességes családból.

Mindent üzleti szemmel.

A. Nő, mit sináljo o Goldsteinné, nem najdon szomoró, hojd ujan beteg o Goldstein?

B. Nő, és miért lenne szomoró, hiszen nem vesziti rojto semmit se nem, mert férje lett porbul és lesz megint por. Egiszen más volna, ho o férje volna edj türük sorsjedj, mert okkor veszitene rojto netto 100 procent.

Az engesztelhetetlen ács.

Halálán volt az öreg Mikó mester, ki ács minőségében az egész megyében ritkította párját. Mint jó katolikushoz illik, magához kérette gyónásra a község plebánosát, ki eközben arra fektette egyházi működésének fűsúlyát, hogy a különben jámbor természetű mester bocsásson meg minden ellenségének és béküljön ki önmagával.

— Szívesen, főtisztelendő uram, mindenkinek megbocsátok, csak egynek nem bírok, mert az keserítette meg állandóan egész életemet.

— No de már, kedves Mikó mester, ha mindenkinek megbocsát, legyen kegyelmes és bocsásson meg annak az egynek is.

— Ha mondom, hogy nem lehet! Hej, szeretném én látni azt a kegyes embert, a ki állandó ellenségének is meg tudna bocsátani, főképp ha mindig más egyénben, de folyton egyenlően borzasztó alakban háborgatta az életét.

— De hát ugyan ki lehet az a borzasztó ellenség?

— Hát, kérem, a *fenyőfa göcs*, mely mindig utamba akadt és sokszor elfuserálta a legtisztább munkámat is.

Vendégszerető hajlék.

Vendégszerető kis hajlék
Fehérlik az útszél mellett,
Kapujánál áll a gazda,
Hogy behívja, ki közelget.

Vidám utas, a ki fáradt,
Ifjú bajnok, a ki éhes,
Itt a nyájas pihenő hely!
Terítve lesz az ebédhez!

Oly szíves a házigazda,
Oly nyájas a felesége,
Kitűnő a bor, az asztal
Magyaros minden ízébe!

S elkerüli vidám utas,
Ifjú bajnok ezt a tájat;
Pedig tizenkét lány közül
Feleséghez is jutnának.

Huan Béla.

Az áruló figyelmetlenség.

— Mit csinált Nagy Sándor Cyprusbán? — kérdi a tanár egyik tanítványától.

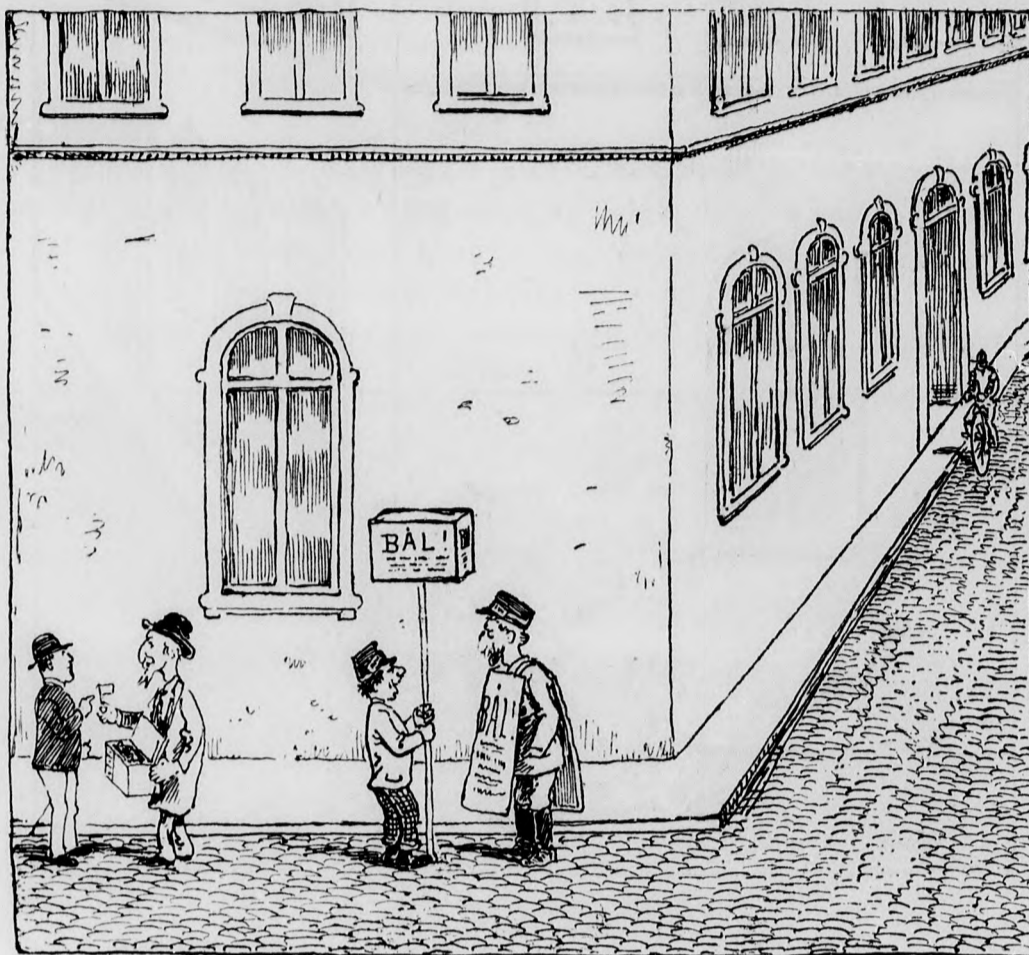
Nagy Sándor nevű másik diáknak, ki éppen rendetlenkedett, fülebe csengett a kérdezett mondat, s feláll:

— Mondtam én édes apámnak, hogy ne vigyen el a czirkuszba, mert ha a tanító úr megtudja, baj lesz; de már nem kérezkedhettem el.

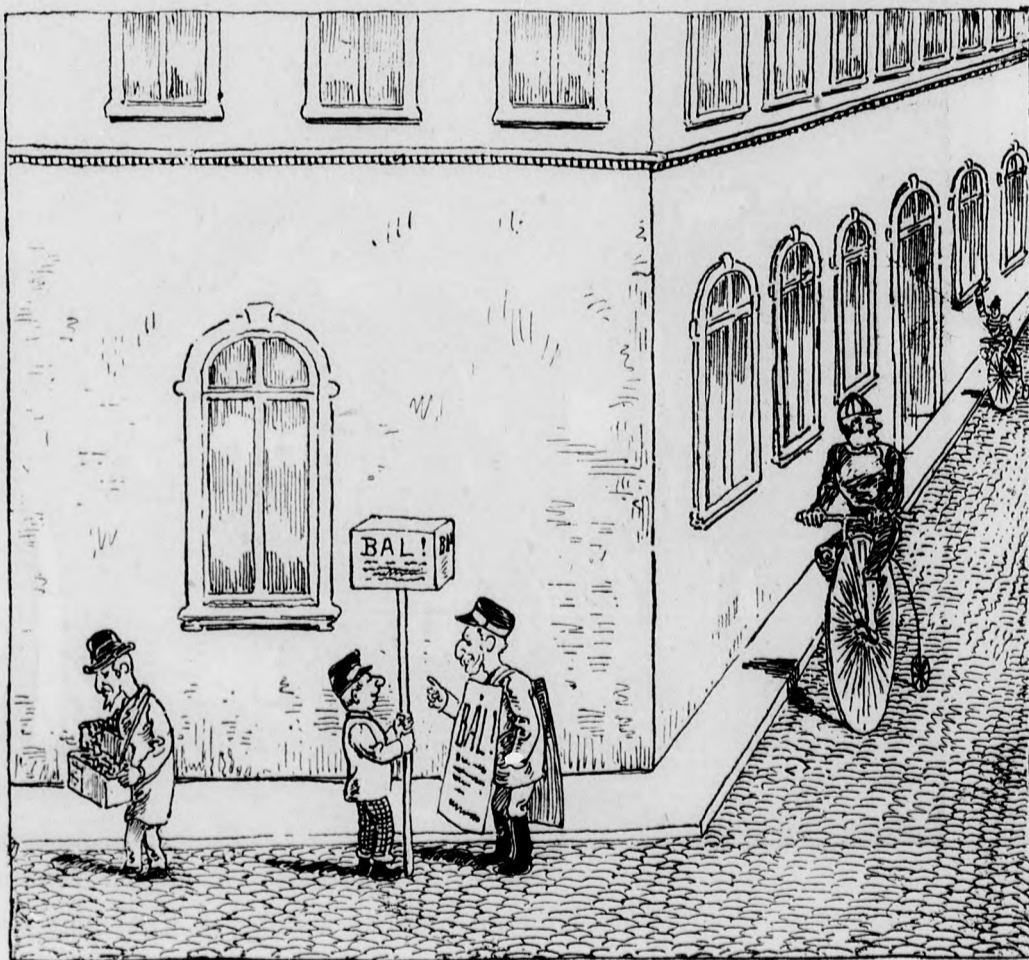
A bukott bálbizottság,

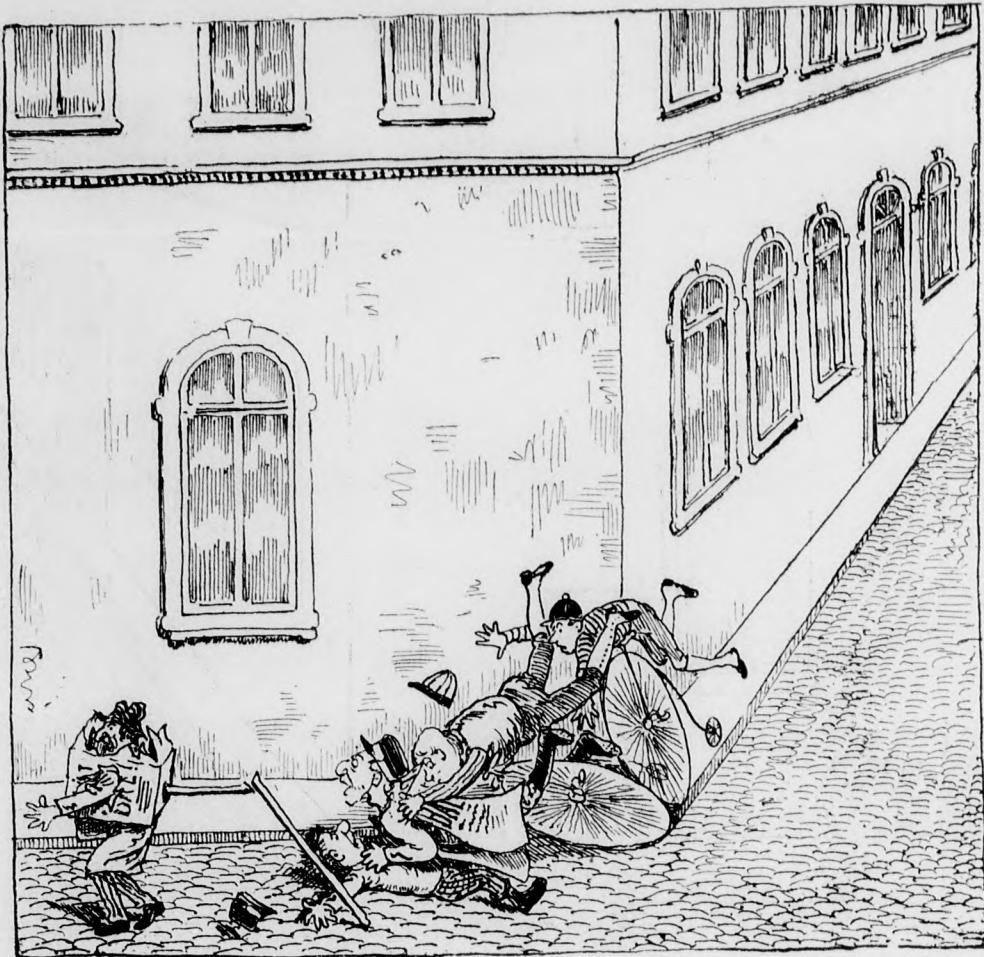
vagy: Ütközet Iczik és bicycli közt.

1.

2.

A retour-jegy

Két atyafi át akart menni a Duna tulsó partjára a propelleren. Egyikök hallotta már, hogy retour-jegygyel olesőbb is az átkelés, aztán meg az ember jöhet is, mehet is vele. Ugy okoskodott tehát, hogyha egy ember át is mehet, vissza is jöhet azzal a jeggyel, az annyi, mintha egyszerre két ember megy *csak át* vele. Megváltja hát a «detúr-biletát» s társával be akar szállani, előre jöt nevetvén rajta, hogy tuljárt a német eszén. Bezzeg lelohadt ám a kedve, mikor társára a jegyszedő ráfordul a jegyért. Az atyafi magyarul kezd a matróznak azt az egyszerű tételt, hogy kétszer egy annyi, mint egyszer kettő. De a matróz semmi fogékonysággal sem birván a matematika iránt, hajthatatlan maradt. Utoljára is kénytelen volt az atyafi a másíknak is jegyet váltani, miközben fogai közt mormogta, hogy: Mégis hunczut a német!

Az orvosnál.

A jó öreg Kohn orvoshoz vitte görbe növésű unokáját és ekkép szolt hozzá:
— Nű, Kóbilében, álljál edjenesen, hodj lásso o doktor ór, hodj te milen görbe vagy!

Falusi idyll.

Hogyan mennek a hölgyek Kutjabagoson bálba?

A leleményes huszár.

Az 18...-diki követválasztás Pusztá-Kaloda és Falu-Kalodán is feldúlta a kedélyeket. Végre is Kalodáyt, Falu-Kaloda urát, választották meg.

Pusztá-Kaloda és Falu-Kaloda közt csak amolyan barázda-árok fut végig, a minek átugrásához még csak hopp-ot sem kell kiáltani.

Ha Falu-Kaloda büszke lehetett két tornyú templomára, Pusztá-Kaloda méltán dicsekedhetett borával. S hogy hiba ne essék, elintézték békességesen az ügyet olyképen, hogy az asszonyok eljártak Falu-Kaloda templomába, a férfiak pedig Pusztá-Kaloda korcsmájába.

Pusztá-Kaloda híres «ráadás» korcsmájába ott állott köz-

A hirtelen támadt csendet e szavakra haragos morgás váltotta fel.

Ferkó az ujonnan választott követ huszárja azonban feltalálta magát:

— Atyafiak! — kiáltá, — a mi igaz, az igaz. A jus, az jus marad mind örökkéig. Mi pusztulunk innen...

— Egy tapottat se!

— Úgy lesz, a mint én mondom! — folytatá Ferkó, — de, hogy a kecske is jól lakják meg a káposzta is megmaradjon, könnyen segíthetünk rajta. Emeljétek fel az asztalokat és székeket!

Az atyafiak összenéztek, mi lesz ebből? De mikor lát-

vetlenül a határ mellett, nem messze az ellenpárt bukott jelöltjének kastélyától. Itt iszszak a választók az áldomást már dél óta éjszakáig.

Harsány nevetés, dalolás, tréfálkozás közt mulik az idő, mit szives örömet hallgat az ujonnan választott követ; de annál kevésbé tűri el a bukott ellenjelölt, kivált ha ablaka alatt történik.

Egyszerre esend áll be az asztal körül. A kocczintás abbamarad, s a poharak érintetlenül kerülnek vissza az asztalra. Váratlanul megjelent köztük a bukott ellenjelölt főkortese, ki bevezetés nélkül imigy kezdi mondókáját:

— Pusztuljatok! Ő nagysága (ez alatt a kastély ura értendő) tudotokra adja, hogy nem tűri tovább dorbézolástokat: *birtokán*. Éjjél elmúlt, menjen ki-ki haza!

ták, hogy Ferkó komolyan veszi azt, a mit mond, úgy cselekedtek.

Pár pillanat alatt a határárkon *túl* volt minden és újra letelepedhettek az asztal körül. Ekkor ismét felállt Ferkó.

— Azt üzenjük a nagyságos úrnak, — fordult a kastélybelihez, ki a határárkon *innen* maradt, — úgy történt, a mint ő kívánta. Aludjék békével, ha tud. Bort ide! — szolt át a «ráadás» korcsmárosához, és egymásután nyujtogatták át a boros üvegeket a határárkon.

— Te füstös! Hol a vonód?

És újra feléledt a jó kedv, s hogy *nagyobb hanggal* is kezdték, talán fölösleges megjegyezni. A bukott jelölt mint töltötte az éjjelt, arról hallgat a krónika.

Rossz kedve volt az Úr Istennek,
Mikor Misike született,
Rút ráncz-esetleget mért rája
És szörnyű horgas termetet.

Egyetlen lánynak sem pihent meg
Tüzes szeme ábrázatán;
De egy nap ám, csodák csodája,
Feléje nézett mind a lány.

S vajh! hogy találta ép fejének
Közösközepén a szöveget?
Im itt a nyitja: a lánczáról
Egy kis tükörke fityegett.

Kreutzer Lipót.

Egy tetszvágyó nő szemei mindig csak a mások gondolatait tükrözik
vissza, mert neki magának nincsenek.

A legjobb nő az, a ki engedelmeskedve tud parancsolni.

A kokárda haszna.

Valamelyik év márczius idusán a lefolyt
ünnepély hősei a sörcsarnokba vonultak,
hogy a szónoklatokban és éljenzésekben
kiszáradt torkukat egy-két pohár sörrel ki-
köszörüljék. Levették a vállukra tűzött hosz-
szú nemzeti színű szalaggal megtöltött ko-
kárdaikat, csak egyikök vonakodott a többiek
példáját követni.

— Hát te miért nem teszed le? — kérde
szomszédja.

— Okom van rá.

— Nem is tudtam, hogy olyan nagy hazafi
vagy, hogy még egy pohár sört sem ihatol
kokárda nélkül.

— Nem hazafiságból teszem.

— Hát mi az istennyilából?

— Hát mert ez a széles szalag pompásan
eltakarja a kabátomon levő hasadást.

A művészet hatása.

Hamlet előadása vége felé közeledett.
A királyné ajkához emelte a méregpoharat,
melytől hirtelen rosszul lesz s hátradől
trónján.

Ekkor tudvalevőleg Rosenkranznak azt
kell kérdenie: «Mi lelte a királynét?» Ennek
a szerepnek ábrázolóját azonban a királyné
művészi játéka annyira lekötötte, hogy me-
fedkezett szerepéről. Szünet állt be, s
Güldenstern barátja meglöki őt könyökével
oda sűgva: «Mi lelte a királynét?» Rosen-
kranz azonban ezt privát kérdésnek véli s
a legártatlanabb arcczal feleli:

— Tudom is én!

Cseberből vederbe.

Két jó barát szaporán hajtogatta a sörös-
kancsókat a vendéglőben. A negyedik kan-
csónál egyiköknek az az ötlete támad, hogy
gyufával fogja megjelölni a kiürített kancsók
számát, nehogy a fizetőpinczér majd többet
számítson föl nekik, s e végből kiönti a gyufa-
tartó tartalmát, csak nyolezat hagyván
benn. Később a hány kancsóval hozattak,
annyi gyufát helyezett vissza a tartóba.
A kiszolgáló pinczér azonban észreveszi az
asztalon elszórt gyufát s szépen visszarakja
helyére, a nélkül a beszélgetésbe merült sörös-
zök észrevennék. Mikor később fizetésre kerül
a dolog, megolvassa a tartóban levő gyufák
számát s ugyanannyi kancsó sört fizet. Kijö-
vet fejszólva szól oda barátjának:

— Még se hittem volna, hogy 56 pohár
sört megtudunk inni!

Logika.

Tanár. Ön rózsahegy?

Fü. Igenis, tanár úr.

Tanár. Úgy látom, ön Rózsahegyőről csak
a töviseket hozta el.

Bonhomia.

Szuroksötét éjjel belopózik egy rabló valami szegény ördöghöz, a ki épen előttevaló nap szenvedett végrehajtást. Könnyen elképzélhető, hogy minden motoszkálása, kutatása sikertelen maradt. A gazda szótlanul nézi egy darabig, hogy mire megy az éjféli látogató; de végre megszánja és odaszól neki:

— No, már arra magam is kíváncsi vagyok, hogy mit talál ott maga *sötét éjjel*, a hol én *fényes nappal* sem tudok fölfedezni egy hunczut krajezárt érot sem!

Babarcz. Szívesen elhinnök Pistával a Miska hazugságait, csak olvasóink is olyan könnyenhívők volnának! — *Nagyszombat, B.* Ez már kapukules nélkül is könnyen bejut. — *Budapest, M. Gy.* Nem hálátlan tárgy, csak hogy persze több leleménnyel s esattanósabban kellene előadni. — *Körmöczbánya, V. Gy.* Köszönjük, legközelebb képekké. — *Enying.* Se nem hosszú, se nem rövid, épen a milyennek lennie kell. Hogy azonban a férj nem kötötte titkát a nőeske fitoskájára, azt értjük; hanem nekünk már csak elárulhatta volna. Így az egyik szál végén hiányzik a göres. — *Kibicz.* Falábbal nem esatába, hanem a rokkantak házába küldik az embert, a tejpraeparatum meg már senkit se lepne meg. — *Budapest, R. B.* A javát kiválogatjuk. — *Budapest, G. M. M.* A gon-

dolat megvilágításra, a forma elpalástolásra szorult. — *Kakas Marcz.* Sose vegye szívére, úgy is régen elfeledtük őket. A mostaniak kétségkívül újak; de bizony alig van bennök köszönet. — *Szeged, N.* Sem több, sem kevesebb egynél. — *Budapest, B. Z.* Sok is a paprika benne; a mit lehet, lekanalazunk róla. Az ötletek némelyike talál. — *Fakir.* Nem olyan könnyű áru az anyósokról új ötletet mondani, mint gondolja. — *Satyr.* Ha nem csurog, cseppen. — *N.-Várad, N.* Nem csak tárgya, hanem terjedelme is kizárja lapunkból. — *Budapest, K. I.* Válogatunk a javából. — *Budapest, O. E.* Egyik sem lapunkba való. — *Omega.* Hogy gondolhat olyat, hogy abból a rovatból, ha olyan kitünően írna is, a milyen rosszul, önnek monopoliumot csinálunk?! — *Eger.* A humor egyiknek sem erős oldala. — *Budapest, L. B.* Ilyesmivel bőségesen ellátnak rendes dolgozótársaink, sokkal nagyobb szolgálatot tenne lapunknak, ha följegyeznék pár szóval a baráti körben hallott vagy à propos szülemlett ötleteket és adomákat, mintha unalomig elcsépelet gondolatokat döcögős rímekbe szedni erőlködik.

Könyvpiacz.

Tizenkét jóízű történetet nyújt Kiséri (Péter Dénes) *Jó kedvemből* című kötetében, melyek nagyjából húsz-harmincz év előtti jó kedvének gyümölcsei; de hogy kedélye azóta sem hagyta el, azt a lapunkban koronkint megjelent humoros elbeszélései is bizonyítják. Kevés írónk van, kinek előadása olyan zamatos magyarsággal, annyi jóízű mondással és tréfás hasonlattal volna fűszerezve, mint az övé. Oly tulajdonság, mely az elavulás veszélyétől mindenkorra megóvja a kötet tartalmát. A kik néhány derült órára akarnak szert tenni, azoknak nem ajánlhatunk alkalmasabb olvasmányt e csinosan kiállított kötetnél, melyet Singer és Wolfner adott ki s ára egy frt 20 kr.

Ugyan csak a Singer és Wolfner kiadásában, mint az Egyetemes Regénytár legújabb két kötete, látott világot Ohnet legújabb regénye: *Rameau orvos.* Ohnet nem holmi borzalmasságokkal, hanem mesterileg kidomborított jellemeivel bilincseli le az olvasó figyelmét. A két piros vászonkötetke ára egy frt.

Magyarország legnagyobb óragyára, a külföldön is előnyösen ismert Brauswetter János szegedi óragyára. Brauswetter világhírűvé tette nevét az első kules nélkül felhuzható óranak. Munkáira méltán büszke e nagy óraműves, de a közönség is hasznát látja ez öntudatos önértetnek, mert 10 mondd tíz évi jótállást biztosít óráiért. Azon kiállításokon, melyeken megjelent, mindenütt nagy kitüntetésekben részesült, ezek közt a londoni, párisi és bécsi világtárlatokon is.

NYILTÉR.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább évrágos

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásnak bizonyult köhögéssnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

FÖVÁROSI VICADÓ

Diszesen helyreállított **vigadói sörcsarnokomat** a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánlva, van szerencsém különösen arra figyelmeztetni, hogy ott a kitünő

PILSENI SÖRT

a pilseni polgári sörfőződéből méretem, valamint hogy izletes ételek és kiváló esemegék mellett a legkitünőbb bel és külföldi borokat szolgáltatom. Számos látogatásért esd kiváló tisztelettel **ifj. Kommer Antal**, a fővárosi vigadó bérlője.

Táncmulatság otthon,

könnyű szerrel, még kevésbé vagyonos családoknál is rendezhető. A legújabb mechanikai szalon-hangszer **Phönix**, mely egész zenekart pótol, kellemes hangja és erős zenéje folytán, családi estélyeknél, tánczenére különösen alkalmas és valódi élvezetet nyújt. Ezen hangszerrel bárki, habár zenéhez semmi fogalma sincs, a legszebb dalokat, a legújabb táncdarabokat bírja eljátszani. Össze nem téveszthető az eddig ismert **Ariston** és más ilyen mű hangszerekkel, melyeket zeneteljeség és hang tekintetében a Phönix messze túlszárnyal. A Phönix ércből készített, elpusztíthatatlan kótákkal bír, melyek nemcsak egyes részeket, hanem teljes zenedarabokat, egész kerincgöket és négyeseket képeznek. Válogatott zenedarabjai nagyon pontosan és eredetien vannak rendezve, melyek a legnagyobb igényeknek is megfelehetnek, sőt egyes dalokat, operarészleteket oly eredetiséggel ad vissza, mely mindenkit csodálatra ragad. A „Phönix” változatokkal játszható, ennél fogva táncdarabok erősebb hanggal, dalok halkabban, operák rezgő változattal játszhatók rajta. Ennél fogva a Phönix mindenütt kedveltséget vívott ki magának. A hangszer bővebb leírása képes hangszerkatalógusomban található. A megjelent zenedarabok jegyzéke kívánatra rendelkezésre áll.

Ez alkalommal van szerencsém ajánlani saját készítményű mindenféle néven nevezendő hangszerekből dusan felszerelt raktáromat. Mindennemű hangszerek és zenélő művek javítása pontosan teljesítetik. Ocska hangszerek cserébe is elfogadtatnak.

Ujjonnan megjelent nagy hangszer-árjegyzékem kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik. — Harmonikákról szóló képes árjegyzék külön kiadásban.

Sternberg Armin hangszergyára,

főraktára: Budapesten, VII., Kerepesi-ut 36. szám.

A „Phönix” egyedüli főelárusítója.

Elegáns uri és fiu-ruhák

a legjobb és legdivatosabb szövetekből, jól dolgozva, bámulatos olcsón, csak a 22 év óta fennálló, jó hírnevű

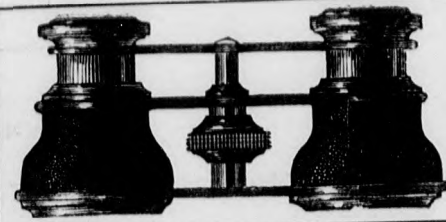
Presburger Vilmos

özégnél,

Budapest, király-uteza 26.

Felöltő	12—30	frtg
Tavaszi menesikoff	12—20	“
Sacco-Öltönyök	12—25	“
Jaquet és mellény	15—26	“
Ferencz Józ. kab.	16—28	“
Nadrág	4—10	“
Fiu felöltő	6—14	“
Fiu öltönyök	8—15	“
Gyermeköltönyök	3—10	“

Megrendelések mérték szerint finoman kiállítva. Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek. — Nagy választék posztó és gyapju-szövetekben gyári áron.

Calderoni és Társa

LÁTSZERÉSZEK,

Budapest, Váci- és Deák-uteza sarkán,

ajánlanak a legnagyobb választékban és igen jutányos áron legújabb szerkez. szemüvegeket, orrcsipetetőket színház-, utazó- s tábori látszóveket, Aneroidlégsúlymérőket, lázmutató és fürdőhőmérőket, stb. Fényképészeti készülékek műkedvelők, turisták és festő-művészek számára.

Képes árjegyzékek kíván. bérmentve megküldetnek

WEINWURM ANTAL
első magyar autotypiai műintézet.
Budapest, Károly-u. 3.
készít mindennemű fényképet és horganymaratási ducot képes lapok, éleztlapok, naptárak, valamint kereskedelmi nyomtatványok, árjegyzékek, számlák, stb. részére, az **Angerer**-féle rendszer szerint mint ezen szab. kiz. tu lajdonosa Magyarországon. Arszámitás a legjutányosab.

CHEMIGRAFIA

ALAPITVA 1862

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest, Fer. József-tér 5. a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Gisellastrasse 1. sz. a társaság házában.

A társaság vagyona	frk 102,846,222.47
Evi bevétel biztosítások és kamatból 1888. június 30-án	19,161,298.73
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848) több mint	205,158,040.—
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál	50,971,150.—
értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a társulat fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke	1,561,757,680.—

értékre megy. — Torvezetek és minden közelebbi telvilágosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügy-nök urak és a magyar és osztrák fiókok által adatnak.

Fogyasztásban

GLEICHENBERGI

1811. év óta.

János-forrás

a legolcsóbb és legjobb szénsavtartalmu **SAVANYUVIZ**, mely rendkívüli olcsóságánál fogva minden háztartásnak nemcsak mint kellemes ízű savanyuviz, hanem mint az egészségnek minden tekintetben szolgáló ivóvíz legjobban ajánlható.

Magyarországi főraktár:

Schleinz Károly és társainál

Budapest VIII. Stáció-u. 47.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 5 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 12 kr. Többszöri hirdetéseknel árkedvezmény adatik. — Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czimmel ellátott vagy poste restante megrendeléseknel 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csak a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérézéseknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., váczi utca 11. szám alatt.

18. sz. 1889.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadjatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Május 5.

Részletfizetésre

inga-, zsebórák és ékszerek kaphatók Grünberger Armin Béla óra- és ékszerügyi raktárában, Budapest, IV. ker. Városház-tér 9, Harisch-féle bazár, II. lépcső, II. em. 28. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. — Árjegyzékek ingyen.

Segítség!

Egy a 20 és 30 év közötti fiugyerek mamácskát keres 22-23 éven alól «Segítség» czimen a hirdetőhivatalnál. 53

Hirlapiró,

kitünő fogalmazó, hirdető és reklamszövegeket ír azoknak, akik e végett a hirdetőhivatalhoz fordulnak, díjmentesen. 49

Gyors siker

feltünő csekélységért bámulatosan rövid idő alatt egy kitünően gyakorlott tanítónőtől a francia nyelvben és zongorában. 11

KREISZ

István főherceg SZÁLLODÁJA

Elsőrangú szálloda, kilátással a lánczhidra és a kir. várra, teljesen ujonnan butorozva, minden szoba előszobával, kisebb szobák 80 kr.-tól fölfelé.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. sz., kapható az összeg előleges beküldésével: Zeyk E. és Toldalagi L. Diszkötés.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Niedermann P. — Latinovits I. és Govrik Ö. (Mindegyik 20 frt.)

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Batthyány M. és Justh F. 100 mülap 50 frt.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Aubin Cl. és Apor I. (30 mülap 15 frt.)

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. A lemondott apostol. Diszkönyv.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Extracartonok á 5 frt. Arkay B. — Grünwald B. — Schunda. — Rosenthal. — Heller. — Walser J.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Thurmák A. és Mikó A. 30 mülap 15 frt. Hokk L. és Szontágh F. 30 mülap 15 frt.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Minden hivatalnak, intézetnek és szállonak díszére válik: A mostani kormány. Kilencz miniszter csoportos arczképe. Darabja 80 kr. Csak nagyban 100 drb 20 frt.

P. Tornay R. Budapest, Sip-utca 25. Haynald-féle Arany-Miatyánk. Darabja 10 frt.

Leszállit. áron kaphatók

és azonnal átvehető: «Uj idők, uj emberek.» (3 frt.) — Hajós J. (5 frt.) — Bonnaz S. (5 frt.) — Emlék: mlt. Andrássy J. hg. Esterházné. (10 frt.) — Egy igazi emberbarát. Dr. Schillinger F. (3 frt.) — A legényesebb képviselő. (5 frt.) — Ferencz Ferd. (5 frt.)

P. Tornay R. Budapest, sip-utca 25. sz.

Festő

szereket kinél lehet teljes készletben kapni? Kéri egy díletans a hirdetőhivatalnál «Időtöltés» czimen tudtul adni. 58

P. K. k. a.

Vasárnap délután 6 órakor. 63 Tiszteli L. I.

Célestine.

Que c'est que la penre? Je ne la connais pas. Hannibal.

Ivóviznek legjobban ajánlva!

Kiváló orvosi tekintélyek által jelesnek elismerve, ez időben a legjobb és legolcsóbb ásványviz

KORONA-FORRÁS
(HYGIÉA-SPRUDEL)
a steier-magyar határon.

Kitünő étvágytalan-ságnál, emésztési gyöngeségnél, a máj, vese- és vizeleési szervek bajainál, mint nyálk- és keményedést oldó.

Kapható minden fűszerkereskedésben, valamint ÉDESKUTY L. m. kir. udv. ásványviz-kereskedésében.

Fő letét MAUTNER ADOLF
fűszer-nagykereskedőnél, Arany János-utca 36.

Fil d'Ecosse, selyem és ezérna keztyük hölgyek, urak és gyermekek részére.

Női tricót-derekek

gyönyörű kiállit., gyapju- és selyemtricótból m. színben és csikban s a legujabb faconban.

Fiu-öltönyök

valódi angol tricót matröz-öltönyök, minden varrás nélkül, jó szabás és nagyon tartós minőségben.

Tricot gyermekkabátkák

egyszínűek s csikozottak.

Matröz ingek

gyermekek és felnöttek számára, minden színben és csikokban.

SPORT-SAPKÁK

gyermekek és felnöttek számára.

Harisnya-különlegességek

hölgyek, urak és gyermekek részére, minden létező színűek, a legujabb csikok, koczák s mintázottak, pamut-fil d'Ecosse s selyembél.

Nyakkendők, férfi-, női- és gyermek-fehérneműek, vásznak, asztalteritékek

nagy választékban és mérsékelt áron kaphatók

Sigmund József raktárában,

Budapest, IV., Városház-utca 2-4.

Alapitva 1846.

Vidéki megbizások pontosan eszközöltetnek.

Kitünő kötőpamutok, egyszínűek és csikok, kötőezérnak, szalagok és minden rövidáru-czikkek.